

såg regeringsrätten i sin motivering att den skattskyldige bort avflytta till anställningsorten. Det förefaller att den i Expressen omnämnde taxeringsnämndsordföranden i sitt besked om avvikelse icke använt andra ordalag än de som använts i ovannämnda av regeringsrätten avgjorda mål.

Man kan anta, att framdeles allt fler människor komma att beröras av frågan om rätt till avdrag för fördyrade levnadskostnader. Genom arbetstidsförkortningen och de förbättrade kommunikationerna kan numera många familjeför-sörjare arbeta på långa avstånd från familjebostaden men ändå tillbringa ett par dagar i veckan hos familjen. I socknarna runt Siljan, där jag är verksam, har i äldre tider s k herrarbete varit vanligt särskilt bland byggnadsarbetare. Fortfarande torde hundratals byggnadsarbetare från Siljanstrakten arbeta i Stockholm och andra städer större delen av året, medan deras familjer kvarbo i hembygden. Kontakten med familjen uppehålls i allmänhet genom att mannen åker bil till hemmet på fredagskvällen och återvänder till arbete på måndagsmorgonen. Dessa byggnadsarbetare ha tidigare i allmänhet fått avdrag för fördyrade levnadskostnader med 6—8 kronor per dag, men den praxis som utbildats rörande rätt till avdrag synes under senare år ha slagit igenom hos taxeringsnämnderna, så att den som stadigvarande arbetar på annan ort än hemorten numera i regel vägras avdrag.

Jag har talat med åtskilliga byggnadsarbetare i siljanstrakten, som förklarar, att de nu kommer att överväga att lämna sina hem här och söka sig familjebostad i Stockholm eller annan stad där arbetet utföres. Åtgärder mot landsbygdens av-

folkning ha efterlysts tid efter annan från skilda håll. Bostadsköerna i storstäderna lär fortfarande vara långa trots nyproduktion av bostäder. Det måste då vara att beklaga, att människor av skatteskäl framdeles kan komma att flytta till orter där redan alltför många stå i kö för att få bostad.

Red:s anm:

Rätten till avdrag för fördyrade levnadskostnader är alltså avhängig av den gamla huvudregeln i KL, att man skall bo där man har arbete eller arbeta där man bor. Detta gäller dock ej undantagslöst, vilket framgår av såväl lagtext som praxis. I rättsfallet från den 1 november 1960 har tydligen huvudprincipen tillämpats, vilket synes medfört ett obilligt resultat. Jfr Skattenytt 1961 s 276—277 (utslag den 15/2 61). — Även om avdrag ej kan erhållas för fördyrade levnadskostnader kan avdrag i allmänhet erhållas för resekostnader till och från arbetsplats med skäligt belopp.

Betänkande om stämpel- och expeditonsavgifter.

Av Assessor Stig Wernlund

Utredningen angående översyn av lösen- och stämpelförordningarna har nu slutfört sitt uppdrag och till finansdepartementet överlämnat ett betänkande med titeln "Stämpel- och expeditonsavgifter" (SOU 1961: 37).

Utredningsman har varit justitierådet Nils Regner. Såsom sekreterare åt utredningsmannen har fungerat t. f. kammarrättsassessorn Stig Wernlund och såsom experter har anlitats försäkringsdomaren

Curt Wildeman, kammarrättsrådet Sten von Otter och intendenten vid generalpoststyrelsen Kurt Olsson. Utredningens uppdrag har varit att företaga en omarbetning i tekniskt hänseende av bestämmelserna om stämpelskatter i 1914 års stämpelförordning samt att verkställa en översyn av föreskrifterna angående expeditionsavgifter i nämnda förordning och i 1883 års lösenförordning.

I fråga om *stämpelskatterna* framläges förslag till ny förordning angående stämpelavgiften. Den viktigaste sakliga förändringen är att lagfartsstempel skall uttagas även vid förvärv av tomträtt. Av övriga ändringar må här nämnas följande. Stämpelavgift skall, om den grundas å taxeringsvärde, utgå efter taxeringsvärdet året före förvärvet i stället för året före stämpelbeläggningen. Vid gruppbebyggelse av egnahem skall lagfartsstempel i vissa fall icke uttagas för byggnadsvärdet utan endast för markvärdet. Lagfartsstämpeln skall utgå med dubbelt belopp icke blott då förvärvaren är bolag utan även när förvärvaren är annan juridisk person, varvid dock vissa undantag göres samt rätt införes till återfående av halva avgiften om egendomen avyttras inom tio år. Stämpelfrihet stadgas för markbyte, som sker för att åstadkomma lämpligare fastighetsbildning, och för kommuns förvärv av mark, vilken enligt fastställd plan skall utgöra allmän plats eller begravningsplats.

I vissa fall höjes stämpelavgiften vid dröjsmål med betalningen. Stämpelavgift införes vidare för vissa andelsbevis och certifikat avseende aktier och obligationer. Nuvarande stämpelavgift när betalning eller inteckning sökes för skulde-

brev och vissa andra handlingar vidgas att gälla alla handlingar varigenom betalning blivit utfäst med undantag av tjänsteavtal. Beträffande lotterier skall stämpelavgiften ej utgå med fixt belopp för varje lottsedel utan med 5 procent av insatserna samt skattepliktsgränsen höjas till 15.000 kr. Nya regler föreslås om rätt till återvinning av stämpelavgift.

Användandet av stämpelmärken vid redovisningen av arvsskatt, gåvoskatt och lotterivinstskatt avskaffas och stämplingen av aktiebrev upphör. Dubbla beläggningsstämplatser skall icke användas utom beträffande fondstempel; även denna avgift skall dock kunna redovisas på annat sätt. Nuvarande skyldighet att betala stempel i förskott inskränkes till att avse lagfartsstempel m. m. överstigande 100 kronor.

Beträffande avgifter för *expeditioner* från statsmyndigheterna har vid översynen framför allt gällt att förenkla och modernisera bestämmelserna samt att anpassa avgifterna, som delvis varit oförändrade sedan 1920-talet eller ännu äldre tid, efter penningvärdets förändringar. Medan bestämmelserna nu är meddelade i två skilda förordningar skall de enligt förslaget sammanföras i en kungörelse angående expeditionslösen m. m., vari även intagits föreskrifter om ansökningsavgifter. Med undantag för domstolsexpeditionerna har antalet avgiftsbelagda expeditioner starkt begränsats. Särskilt märkes att avgift i allmänhet icke skall uttagas för beslut i administrativa besvärsmål.

Det kan bli anledning att återkomma med en utförligare redogörelse efter riksdagsbehandlingen.